

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ászár: megkeresztelték Pruzsinszki Zsombort
Bakonysárcány: eltemették Péter Lajost
Bana-Bábolna: megkereszteltük: Németh Luca, Skuba Hanna Melissza, Panák Máté, Panák Bence, Pusztai Bálint
 eltemették: Mészáros Sándorné, Horváth István, Farkas Viola Terézia, Kozicz Anikó Lilla
 konfirmált: Panák Máté, Németh Mátyás, Rózsási Krisztina.
Bokod: Végső búcsút vettünk Csizmadia Páltól
Dad: Végső búcsút vettünk Rokoszné Rédlí Ildikótól, Szabó Máriától és Hollósi Károlytól
Ete: megkeresztelték: Csonka Flóriánt, Kiss Tamás Noelt, Gyüsi Petrát
 konfirmált: Bohács Ágnes
 eltemették: Móricz Szabolcsot
Kisbér: megkeresztelték Papp Zalánt, Papp Réka Emmát, Ónodi Nórárt
Nagyigmánd: Megkereszteltük: Varga Aliz és Lázár Noémi
 Eltemették: Somogyi Lajos és Lovász Edéné

LELKESZKÉPESÍTÉS

Az Egységes Lelkészképzési Bizottság idén is várja azok jelentkezését, akik a református lelkési egyetemi oklevelet már megszerezték és református lelkési képzést kívánnak nyerni, vagy akik honosítani szeretnék lelkési képzésüket.
postára adásának határideje 2018-ban: július 31.
Postacím: Egységes Lelkészképzési Bizottság
 1146 Budapest, Abonyi u. 21.
 postacím: 1440 Budapest 70.
 Pf. 5.

LEÉGETT AZ IMAHÁZ ÉS ÓVODA!

Leégett a nagydobronyi református cigány gyülekezet imaháza és óvodája. A helyiek szerint gyújtogatás történt. A magyar ajkú cigányok félnek, mert a közelmúltban több atrocitás is érte őket, három hete egy fiatal férfit a családja szeme láttára öltek meg.

Vasárnap hajnalra virradóra a kárpátaljai nagydobronyi déli cigánytelepen leégett a református imaház és a hozzá tartozó óvoda. A lángok átterjedtek a szomszédos családi házra is. A tűzben senki nem sérült meg, de az anyagi kár jelentős. A tűzoltók szinte semmit nem tudtak megmenteni az épületből, odavesztek a berendezések, a játékok, a konyhai eszközök. Az óvodába mintegy hatvan roma gyerek járt, ők valószínűleg otthon töltik a nyarat, mert a helyi állami óvoda telített, nem tudja befogadni őket.

„Vasárnap reggel azt mondták a rendőrök, hogy nem látják idegenkezűség nyomát, a tűzoltók szerint viszont egyértelműen gyújtogatást történt” – mondta érdeklődésükre Kolozsy András, a református gyülekezet ve-

zető lelképásztora, hozzátéve, hogy a vizsgálat folyik, biztosat még nem lehet tudni.

Az imaházból és a hozzáépült óvodából csak a falak maradtak meg, két tűzfal meredezik az égnek, közöttük a kéménnyel. A mennyezet még áll, de recseg-ropog, elképzelhető, hogy az is leszakad rövidesen. Az épület életveszélyes. „A csodával határos módon az anyaterem szőszéke és az úrasztala nem vált a tűz martalékává” – fogalmazott a lelképásztor.

A színtiszta református faluban vasárnap az imaház romjai mellett tartották az istentiszteletet. „Együtt sírtunk és együtt kerestük Isten útmutatását, vezetését ebben a minket ért nagy megpróbáltatásban. A cigányság fél, attól tartanak, hogy az imaház felgyújtásával a közösségüknek üzenhettek ily módon, hiszen három hete a szomszédos Szernyén egy huszonhárom éves roma férfinak a családja szeme láttára felhasították a hasát” – sorolja a lelkész.

A szernyei cigány családra késekkel és baseball ütőkkel támadt egy szélsősé-

ges csoport, a férfit megölték, egy anya és 10 éves kislánya megsérült. Az ügyben az ukrán belügyminiszter is vizsgálatot indított, hiszen ez nem az első eset volt, hogy szélsőjobb-daliak cigánytáborokra támadtak Kárpátalján.

„Vasárnap reggel a nagydobronyi hívás volt az első telefonom – mondta Zán Fábrián Sándor kárpátaljai református püspök. – A nagydobronyi imaház az egyik legrégebbi volt, az óvodai részt tavaly újítottuk fel. Idén adtuk volna át ünnepélyesen az épületet, de előtte még néhány csinosítást akartunk elvégezni rajta.”

Ünnepség már nem lesz, de újjáépítés a püspök szerint biztosan. Nagy hiányt pótol a térségben a református egyház óvodája és imaháza, hiszen azok a cigánygyerekek, akik ide jártak a telepről, később az iskolában is jól teljesítenek.

Forrás: www.reformatus.hu
 További részletek is a honlapon olvashatók.

Református hitéleti lap

XXII. évfolyam 7. szám

2018. Július

ADATVÉDELMI SZABÁLYZAT AZ EGYHÁZKÖZSÉGEKBE

Minden egyházközségnek adatvédelmi szabályzatot kell létrehoznia egy uniós rendelet miatt. A részletekről Veres Lajost, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának jogtanácsosát kérdeztük.

- Miért van szükség adatvédelmi és adatkezelési mintaszabályzatra a református egyházban?

- Évszázadok óta kezelünk adatokat - kik a keresztszülők, kik házassodtak össze, mi a címük, kik szerepelnek a választói névjegyzékben -, de új helyzetet teremtett az Európai Parlament és az Európai Tanács rendelete, amely újraszabályozta az adatvédelemmel kapcsolatos uniós joggyakorlatot.

Ez 2018. május 25-től minden tagország minden szervezetére vonatkozik.

Tehát fe-lül kellett vizsgálni - az egyébként a magyar jognak megfelelő - adatvédelmi szabályozásunkat, így teszünk eleget az uniós kötelezettségnek. Az egész rendelet nem a Magyarországi Református Egyházról, hanem a multinacionális nagyvállalatokról szól, akik profilíroznak minket, és marketing, üzleti vagy akár politikai szempontból csinálnak üzletet az adatainkból.

- Milyen változást hoz a gyülekezetek adatkezelésében az új uniós rendelet, a GDPR?

- Az uniós rendelet a legnagyobb hangsúlyt arra az alapelvre fekteti,

hogy a személyes adatok közlése mindig önkéntes. A gyülekezetekben tehát dokumentálni kell, hogy az adatszolgáltatás így történik. Például a szülőknek írásban nyilatkozniuk kell, hogy tényleg szeretnék, hogy megkereszteljük a gyermeküket, és az adataikat - név, lakcím - önszántukból adják meg, hogy bevezethessük az anyakönyvbe.

- Mit kell tenniük most a gyülekezeteknek?

- Minden egyházközségnek rendelkeznie kell - mielőbb - egyfajta adatkezelési szabályzattal. Mi közreadtunk egy mintát, amely mankóként szolgálhat a presbitériumoknak a szabályozáshoz. A lényeg, hogy minden gyülekezet megalkossa a saját szabályzatát, és az legyen összhangban az uniós rendelettel. Ezt a helyben szokásos módon közre is kell adni. Jó megoldás lehet, ha új nyilvántartást kezdenek vezetni, ahol az adott személyek nyilatkozatot tesznek, hogy megismerték a szabályzatot, és önkéntesen adták meg az adataikat. Erre azért van szükség, hogy ha később jogvita alakul ki, akkor az egyházközség igazolni tudja az önkéntes adatszolgáltatást.

Letölthető, módosítható

A mintaszabályzat letölthető a [reformatus.hu](http://www.reformatus.hu) oldalról szerkeszthető word formátumban, amelyet akár át is dolgozhatnak, személyre szabhatnak a gyülekezetek.

A szabályzat ezen a [linken](http://www.reformatus.hu/mutat/1527/) érhető el.
<http://www.reformatus.hu/mutat/1527/>

- A kép- és hangfelvételek készítését, publikálását érinti-e az új szabályozás?

- Itt öncenzúrát kell gyakorolni a gyülekezeteknek: természetesen a tisztségviselőket - lelkész, gondnok, kántor - le lehet fényképezni, ki lehet tenni a honlapra, de a gyülekezeti tagokról előzetes beleegyezésük nélkül nem lehet felismerhető fotót publikálni. Különösen aggályos például, ha úrvacsora közben készül valakiről közeli kép, amit lehet, hogy ő nem is szeretne. Az ilyen képek készítését, publikálását mellőzni kell, mert emiatt érheti támadás az egyházközséget, és ez ellen nem is lehet védekezni.

- Milyen változásokat hoz az új szabályozás az adatok megismerhetőségéről?

- A magukról szóló adatokat a természetes személyek megismerhetik, hozzáférési joguk van. Kérhető helyesbítés - például cím-változás esetében -, és adathordoz-hatósághoz is van jog, például a házassági anyakönyvi bejegyzés adatainak továbbviteléhez. Az anyakönyvi bejegyzések törlésére azonban nincs lehetőség.

Hegedűs Márk

A cikk megjelent a Reformátusok Lapja július 1-i számában.

Forrás: www.reformatus.hu

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz!

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császárt, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email: hethatarlap@gmail.com

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

ÖLTSÉTEK MAGATOKRA ISTEN FEGYVERZETÉT

Amikor mindennapi küzdelmeink szóba kerülnek legtöbbször nem az apostol által említett harcra gondolnak. Testi életünket leggyakrabban testi szükségleteink határozzák meg. A mindennapi megélhetés, magunk és szeretteink testi, anyagi szükségleteinek megelégtetése, hogy legyen mit enni, legyen, hol lakni, legyen mivel ruházkodni, s legyen meg minden testünk egészségének és kényelmének biztosítására. Sokaknak, és sokszor talán nekünk is ez tölti ki a mindennapokat.

Lényegében minden időnk ez teszi ki, s nagyon sokaknak egész életük minden idejét kizárólagosan ez az elfoglaltság tölti ki, a testi küzdelmek, a testi szükségletek, s a testi dolgok.

A testi dolgok, melyek földi létünk során valóban fontosak, de nem a legfontosabbak. Ahogyan végiggondoltuk az elmúlt időket, remélem voltak olyan emlékeink is, amikor nem a test kényelmével és szükségleteivel, hanem lelkünkkel foglalkoztunk. Egyéni csendességünkben, gyülekezeti közösségben eltöltött idők. Hiszen mi tudjuk, hogy sokszor ez fontosabb, mint bármilyen testi szükség, mert egy erős lélek elhordozhat és megerősíthet bármilyen erőltetett testet is, s azt is tudjuk, hogy egy gyenge beteg lélek legyőzheti a legerősebb testet is.

A legtöbb küzdelemben ugyanis nem testi erőre van szükség, hanem lelki erőre, az élő hit erejére, s mégis oly sokan távolodnak el az igaz hittől, s helyett valami másban keresik boldogulásukat.

I. Amiről ugyanis nagyon sokan megfeledkeznek, s köztük időnként magunk is, hogy „...a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyi magasságban vannak.” Erők és hatalmak ellen, s bár korunk összeesküvés elméletei már-már időnként mintha ezt pedzegetnék, de még ezek sem közelítik meg a valóságot, mert még mindig csak evilági síkokon gondolkodva éppen a lényeg hiányzik belőlük. Hiszen még ezek is csak test és vér kategóriában gondolkodnak, mert korunk egyik legnagyobb tévelygése éppen az, hogy mindenben csak test és vér kategóriában akarunk gondolkodni, mintha nem is lenne más, mert más nem kézzelfogható.

Mindez pedig éppen a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei számára kedvez, hiszen mindig úgy a legkönnyebb támadni, ha ezt az ellenfél nem veszi észre. Márpedig ma sokan nem törődnek ezzel, nem érzik a fenyegetés valóságát, s éppen ezért nem is védekeznek ellene. De ha nem védekezünk, akkor elveszünk. Ha védtelenek vagyunk, akkor könnyű prédává válunk, és a sötétség világa minden gonoszságával lesújt ránk hirtelen, vagy apránként, de elveszít minket.

S talán nekünk fel sem tűnik, de az egyre boldogtalanabb élet, egyre gyülemelő gondok és problémák mind-mind ennek jelei, melyek által csak még mélyebbre húz bennünket az ő ellenség, mígnem végül teljesen elszakít Istentől és ezáltal a kárhozatra juttat minket.

Az ördög mesterkedései ugyanis sokkal fondorlatosabbak, mint azt mi gondolnánk. Emlékezzünk csak Krisztus megkísértésének történetére, ahol a kísértő nem fél még a Szentírás szavait is felhasználni, Isten ígétjét, az igazságot, hogy azzal állítson csapdát Jézusnak. Csak a teljes igazság ismerete állhat ellen a sötétség hatalmának, a mennyi világosság, amely azonban nem belőlünk származik, hanem csak Isten közelségében lehetünk részesei, csak az Ő oltalmazó szeretete védhet meg bennünket, s ezért van szükségünk az Istentől kapott fegyverzetre.

II. Ez a fegyverzet azonban egy nagyon különleges fegyverzet, amely még ha a mai haditechnikában elavultnak is tűnhet, mégis az egyetlen jó fegyverzet. Ennek a fegyverzetnek az egyik legkülönlegesebb jellemzője az, hogy ez a fegyverzet védekezésre való. Ellenállásra és nem támadásra, amint alapigéinkben is hallhattuk: „11Öltsétek magatokra az Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben.” Ez a fegyverzet tehát megmaradásunkat szolgálja, s meglehet, hogy e világ hadurairól szerint mindezek nem sokat érnek egy csatában, mert lelkiek és nem testiek, de mi nem is evilág háborúiban, hanem az evilágon is szüntelenül zajló harcban, a mindennapok valódi küzdelmeiben használjuk ezeket.

Márpedig a sötétség urai és a gonoszság lelkei ellen ez az egyetlen fegyverzet, mely által Isten kegyelméből megmaradhatunk minden támadással szemben.

Azonban ahogyan minden eszközzel meg kell tanulnunk bánni, úgy az Isten fegyverzetének használatában is kellő jártassággal és erővel kell rendelkezünk. Gondoljunk csak bele életünk során hányszor vágtuk meg magunkat késsel, holott naponként használjuk. Tudnunk kell bánni eszközeinkkel, s nemcsak a testi dolgokkal, hanem a lelki ajándékokkal is, így az Isten fegyverzetével is, hogy megállhassunk és megmaradhatunk a kísértésekkel szemben.

III. Ehhez pedig nekünk is meg kell erősödnünk „az Úrban és az ő hatalmas erejében.” Azaz keresnünk kell az Istennel való közösség áldott lehetőségeit. Nemcsak hogy élnünk kell vele, hanem keresnünk kell a lehetőséget. Ahogyan testi szükségleteink megelégtetésére is keressük a legmegfelelőbb módokat, úgy lelkünk megerősítésére is keresnünk kell a lehetőségeket. Tudatosan, akarattal. Mert a lehetőség Isten kegyelméből bőségesen rendelkezésünkre áll, akár gyülekezeti közösségben, akár személyes csendességünkben, de csak akkor lesz részünk benne, ha mi is ezt akarjuk.

Márpedig ha nem élünk a nekünk kínált lehetőséggel, ha nem szánunk időt a lelkünkre nem fog megerősödni, hanem egyenesen elgyengül, majd beteg lesz, míg végül elhal, miként a test is, ha nem elégítjük meg szükségleteit. Lelkünknek is vannak szükségletei, melyek megelégtetés nélkül lelki tüneteket okoznak, amik azonban csak később fájnak, de akkor nagyon.

Isten kegyelméből azonban élhetünk lelki egészségben is, erős lélekkel, mely minden testi gyengeségünket képes áthidalni, hogy teljes legyen a mi életünk is test és lélek harmóniájában.

Abban a boldog állapotban, ahol minden a helyére kerül, a test és a testi dolgok éppúgy, mint a lélek és a lélek dolgok. Mindez Isten ajándéka a számunkra, amit az Ő közelségében magunk is megélhetünk naponként. Ezért kell nekünk is közelednünk Hozzá, ezért kell nekünk is keresnünk a lehetőségeket, s ezért kell eljutnunk a Vele való szüntelen közösségre, hogy az Ő kegyelme teljességében mi is megmaradjunk az örök életre. Ámen.

Bátiki Dávid

CSENDEN ISTEN ELŐTT

Csendben Isten előtt – ahogyan a címben is olvashatjuk. Erre a vezérgondolatra épült fel idei ifjúsági táborunk, melyet völegényemmel, Deák Lászlóval szerveztünk. Bokodi, dadi, császári és kömlői fiatalok vettek részt, összesen 8-an a táborban. Az idén harmadik alkalommal megszervezett ifjúsági tábor úticélja Bakonyszentkirály volt, ahol egy vendégház adott otthont nekünk az ott eltöltött 5 napra (július 3 – július 7).

Néhányunk nagy öröme a szomszédkertben 3 póni legelt minden nap.

Táborunk minden napján 2 áhítatot tartottunk, az egyiket reggel, a másikat este. A reggeli áhítatokat csoportbeszélgetés követte, ilyenkor a fiúk és a lányok külön csoportra oszlottak, és részletesebben átbeszélték vezetőik segítségével az aznap hallott ígét, valamint feltehető kérdéseiket. Az esti áhítatot a helyi lelkész segítségével tarthattuk a templomban, az odáig vezető körülbélül 10 perces séta lehetőséget adott ráhangolódni az Istennel való találkozásra. Egyik estén volt egy biznyságtévőnk, akinek gondolatai hiszem, hogy mindannyiunk szívét megérintették, hiszen a fiatalok az ő korosztályukból való társaik Isten mellett szóló biznyságtételeiből nagyon sokat tanulhatnak. Láthatóvá válik ilyenkor, hogy az Istennel járás nem a felnőttek kiváltsága. Az idej táborban továbbá két újdonság volt az előző évekhez képest, mindkettő a lelki alkalmakhoz kapcsolódik, így itt említeném meg őket. Az egyik az, hogy egy zenei csapat szolgált minden áhítaton, Kovács

Tamás dadi református lelkipásztor gitáron, Kovács Rebeka hegedűn és Molnár Dániel zongorán vagy gitáron. Úgy gondolom, hogy az ő szolgálatuk segített az áhítatok előtti ráhangolódásban, utána pedig a lezárásban. A másik újdonság az ebéd utáni csendesség volt. Mindenki kapott a csendesség előtt 1-1 lapot, amelyen felül az elolvasásra szánt igehely volt található, utána kérdések, amelyekre szabadon válaszolhatt bárki magában vagy leírva, majd pedig egy Napi ige. Az első egyéni csendesség előtt egy útmutatót is kaptak a fiatalok, amely segítette az egyéni

zető programnak számított a zirci arborétum meglátogatása, amit egy könnyű sétával végigjártunk, utána pedig egy fagy mellett pihentünk meg. Mindent összevetve egy nagyon tartalmas ifjúsági táboron vagyunk túl, mind lelki, mind élmény-értelemben. Hiszem, hogy az ilyen táborok erős közösségépítő hatásúak, ezt én magam is láttam, és egymás példáján, tapasztalatain keresztül mindannyian közelebb érhetünk Istenhez, aki előbb tette meg a felénk irányuló lépést, minthogy mi azt gondolhattuk volna.

Takács Vivien

"HIRDETTE AZ ISTEN ORSZÁGÁNAK EVANGÉLIUMÁT."

(Lukács 8,1-3) – 1. Jézus és tanítványai a legszentebb feladatot végezték: **hirdették Isten országának evangéliumát.** Azt a feladatot végezték hűséggel, amire az Atya elhívta őket.

– 2. Ma azt várják tőlünk, még Jézus Krisztus hivatalos szolgáitól is, hogy „**közösségszervezők**” **legyünk**, akik kellő szakértelemmel menedzselnek egy „intézményt”. Belevisznek bennünket mindenbe. Még gyorsan olvasunk Igét, mormolunk pár szavas imát; – na de aztán térjünk a lényegre, a szervezeti és pénzügyi kérdésekre. – 3. **Jézus Krisztus és munkatársai, „a tizenkettő” is, az evangéliumot hirdették.** A munkatársaknak is az evangélium hirdetése volt a legfontosabb! Miközben az evangélium hatalmasan munkált, emberek megtértek, gyógyultak, akik a vagyonukból szolgáltak az Isten ügyének. Adtak úgy, hogy nem kezdtek el diktálni! Itt az Ige ezek közül most a megtért, meggyógyult tehetős asszonyokat sorolja fel. Az Isten országának evangéliumára koncentrálva minden egyházzfinanszírozási kérdés is megoldódhatna. De mi kiváló stratégiák vagyunk, és semmi több! Ez viszont nagyon kevés.

Steinbach József
www.refdunantul.hu

ÖKUMENIKUS KONFERENCIA RÉVFULÖPÖN

BESZÁMOLÓ A MEÖT 2018. ÉVI ÖKUMENIKUS LELKÉSZI ÉS MUNKATÁRSI KONFERENCIÁJÁRÓL

A KONFERENCIA FŐCÍME: „TEGYETEK TANÍTVÁNNYÁ MINDEN NÉPET” /MÁTÉ 28, 19/A ----- AZ EVANGÉLIZÁCIÓ GYAKORLATA

Évente egy alkalommal, június utolsó hetében öt napon át tart a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) által szervezett lelkeszi és munkatársi konferencia. Az utóbbi években a helyszínt az Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központ adja Révfulöpön.

A konferencia témája a missziói munkához, evangéliumhirdetéshez, gyülekezetépítéshez kapcsolódik. A 2017-es évben a konferencia témája például *Az egyház (gyülekezet), mint missziói közösség* volt.

A reggeli és esti áhítatok, az igetanulmányok és előadások a megadott központi témát hivatottak elmélyíteni. Az igetanulmányokat és előadásokat más-más személy tartja. A délutáni csoportfoglalkozásban a nap során elhangzottakat beszéljük meg a csoportvezetők irányításával. Az említett foglalkozások mellett marad idő a közös imádkozásra és sok éneklésre. A jelenlevők között általában van hangszeren játszani tudó résztvevő, aki zongora, gitár vagy hegedű kíséretével segíti az éneklést. A szervezők arra is figyelemmel vannak, hogy ebéd után legyen elegendő idő pihenésre, kirándulásra vagy beszélgetésekre. A régi ismerősök gyakran évente egyszer, csak ezen a konferencián találkoznak és folytatnak építő beszélgetéseket.

Külön erőssége a konferenciának, hogy különböző felekezetből érkezett lelkeszek és gyülekezeti munkatársak békeségben, egységben, egymást tiszteletben tartva tudnak hitben épülni, lelkileg gazdagodni, szélesebb látókörre törekedve értelmezni a Szentírást és az őket körülvevő világot. Ez egy működőképes ökumené, nem egy protokolláris felekezetközi találkozás, mivel a hitet, Isten követését, az evangélium tovább-

adását fontosnak tartó emberek vesznek részt a konferencián.

A szolgálatban megfáradtak, gyülekezeti gondokkal, saját erőtlenséggel küzdő szolgálattelvők ezen a helyen lelkiileg megerősödhetnek, hitükben megújulhatnak, hogy helyt tudjanak állni azon a helyen, ahova Isten küldi és feladattal bízza meg őket. A konferenciának ez az egyik nagy áldása, amiért többen éveken át látogatják és amiért új résztvevők is vágnak részesülni ebben az áldásban.

Ebben a felülről elkészített csodában részesülhettünk e mostani alkalommal is. Megismerhettük az örök, változhatatlan evangélium átadásának különböző módjait. Hallhattuk, hogy a legtöbb ember vágyakozik, nyitott Isten megváltó szeretete iránt. A vágyakozók közül viszont kevesen lépik át valamilyen felekezet templomának vagy gyülekezeti házában küszöbét, a keresztyének között pedig kevesen keresik meg az evangélium átadása céljából ezeket az embereket. „Mert Krisztus szeretete

szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt” (2Kor 5,14, RÚF 2014); *Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét*” (2Tim 1,7). Éppen az említett igei biztatás, a Szentlélek támogató munkája által lehet és kell az evangéliumot részben mások elé élni, részben szájunkkal megvallani. Ezt mondhatjuk, hogy „Munkánk nem hiábavaló az Úrban”. Ott is megújulhat a gyülekezet, ahol már emberileg lemondtak róla (lásd Szólád és más gyülekezetek).

Hálaadással gondolunk az Ordass Lajos Evangélikus Oktatási vezetőjének, *Dr. Hafenscher Károlynak* és az ott dolgozóknak krisztusi szeretetére, amellyel újra körülvették a résztvevőket. , amellyel újra körülvették a résztvevőket.

Vais Tibor

Helyszín:
BALATONSZÁRSZÓ
Időpont:
2018. AUG. 23-26.
szarszo.reformatus.hu

Újra megnyitja kapuit a Reformátusok Szárszói Konferenciája. A helyszín a mára már fogalomként vált **balatonszárszói Soli Deo Gloria Családi Hotel és Konferencia-központ**, ahol 2018. augusztus 23–26. között várják a külső-belső migráció iránt érdeklődőket.

Információk a www.reformatus.hu honlapon.

NAGYIGMÁNDI HITTANOS TÁBOR

A nagyigmándi gyülekezet hittantáborát június 25 és 28 között tartottuk Komáromban a WF Szabadidőparkban. A helyszín miatt kis aggodalommal indultunk útnak, hiszen az időjárás első látásra nem kedvezett a strandolásnak. A hűvösebb idő ellenére azonban minden nap tudtunk fürdeni, a hely pedig a strandon túl megannyi izgalmas lehetőséget rejtgetett.

Összesen 48 gyermeket táboroztattunk Nagyigmánd, Csém, Kisigmánd és Szákszend területéről. 6 személyes faházakban volt az elhelyezés, a jól tartásunkról pedig három tanító néni gondoskodott. Ez úton is szeretnénk megköszönni a finomabbnál finomabb ételeket Csonka Edit, Körmendi Beáta és Pékné Kocsis Katalin tanárnőeknek.

A tábor témája: Jerikói történetek voltak. Beszéltünk a két kém kiküldéséről, a város ostromáról, Bartimeusról és Zákheusról. A gyermekek nagy öröme főztünk kő levest, melyben aktívan részt vettek, vágták a húst, pucolták a zöldséget, s a végeredmény természetesen

mindenkiné nagyon ízlett.

Jó volt táborozni menni, és jó volt 5 fárasztó nap után hazatérni. Ezt nem csak táborvezetőként éreztem, de gyermekeinken is jól láttuk. Istennek adva hálát a kellemes élményekért és

emlékekért, várjuk a nyár újabb áldását, s már gondolatban készülünk a jövő évi táborozásra is.

Sugár Tamás

BESZÉLJ A TIEID KÖZÖTT IS !

Máté 13,53-58

Próbáltál már Krisztusról beszélni otthon? És a suliban? Esetleg haverok, barátok előtt? Azt hiszem, ezek a legnehezebb területek széles e világon. Milyen könnyű elmenni bárhová és ott bizonyosságot tenni, mint a szeretteink, ismerőseink között. Talán már lelki zemeid előtt látod azt a gúnyos mosolyt, megvetést, hallod lelki füleiddel az a röhögést, amellyel szembesülnél, ha Jézust megvallanád. Ezt kapta Jézus is, amikor hazájában beszélt a zsinagógában. De legalább megpróbálta. Így nem érheti később az a vád, hogy szégyellte az övéi előtt az Istent. Ugyanakkor nem mondhatja az Őt hallgató sokaságból senki, hogy én nem hallottam azt, hogy mit üzen az Isten. Volt egyszer két jóbarát, akik már gyermekkoruktól fogva igazi bartársak voltak. Nem voltak egymás előtt titkaik, és felnőtt korukban is megmaradt köztük ez a szoros kapcsolat. Egyik alkalommal az egyikük betévedt egy evangélicációs alkalomra, és az ott hallottak annyira megérintették, hogy Jézus mel-

lett döntött, és a szívébe fogadta Megváltójának. Azonban a barátjának nem mert erről beszélni, mert félt attól, hogy esetleg megvetést és gúnyt kap viszonzásul, és semmiképpen nem akarta, hogy a barátságuk megromoljon. Történetesen néhány hónap múlva a másik is megtért. És alig várta, hogy megoszthassa ezt a nagyszerű dolgot a barátjával. Mikor találkoztak, azonnal elújságotta a nagyszerű dolgot: - Kép-

zeld, döntöttem Jézus mellett! – mire a másikuk: - Hát ez nagyszerű! Akkor már ketten vagyunk az Úréi, mert én is néhány hónapja az Övé vagyok. – Erre az előző döbbenet nézett, majd megszólalt: - És te képes voltál hónapokig titkolni előlem a világ legfontosabb dolgát?!

Kovács Tamás

MŰVÉSZETEK VÖLGYE
2018. JÚLIUS 20-29.

KÉPTELEN
KENT

REFORMÁTUS UDVAR
TALIÁNDÖRÖGD

CSALÁDI HÉTVÉGE BALATONFÖLDVÁRON

2018. június 29-július 1.-ig családi hétvégén vettünk részt a balatonföldvári Bethesda Üdülő és Konferencia Központban. Nem volt épp strand idő, de nagyon sok színes, és léleképítő programmal készültek Kovács Tamás lelkipásztor és a felesége, Kovácsné Gombos Tímea.

Pénteken 14 órától már elfog-

ni, pl. poharakból várat építeni, vagy kincset keresni, ami a hétvége témájához is kapcsolódott, átértelmezve „lelki kincsekre” vonatkozott. Többször említette a lelkészasszony a hétvége folyamán, hogy ahhoz, hogy Isten megtöltse a kezünket, szívünket az Ő „kincseivel”, el kell engednünk, ami benne van (kötöttségek, rossz szokások

volt, aki már csomagolt, mert reggeli után nem sokkal el kellett hagyni a szállást.

A vasárnapi balatonszárszói szolgálat Isten kegyelméből és a gyerekek, és vezetőik munkája és jó kedve miatt csodálatosan sikerült. Még napokkal utána is küldözgettük egymásnak az ott készült hangfelvételeket

lalhattuk a szállásunkat, ami nagyon kényelmes, komfortos volt. Étkezést egy közeli csárda biztosított számunkra. Miután mindenki berendezkedett a szálláson, Sárközi Zitaék vezetésével felfedeztük a környéket. Kellemes volt a Balaton parton sétálni, és a gyerekek is jól érezték magukat a kilátó melletti játszótéren. Visszafelé pedig egy hűsítő zápor zúdult a nyakunkba.

A közös vacsora után áhítat, közös zenélés, éneklés vette kezdetét. Nagyon jónak találtam, hogy aki szeretett volna, választhatott éneket a közös „Összetartozunk” énekes füzetből, mely valóban azt erősítette bennünk, hogy összetartozunk. Nagyon körültekintően rendezték be a közös együttléteinkhez a termet is a lelkészék: a gyerekek párnán ültek a földön és körülöttük székeken a szülők. Ezután közös csapatjáték vette kezdetét késő estig. Sok izgalmas feladatot kellett megold-

stb.).

Másnap viszont már 8-kor reggeli volt, így a fiatalok előző napi, éjszakába nyúló beszélgetésének hamar véget kellett vetni. A szombat délelőtt egy kis lelki ébresztővel, áhítattal kezdődött, majd szabad program gyanánt, dacolva a nagy széllel, a bátrabbak megmártózhattak a Balatonban is, vagy lehetett még sétálni, és volt, aki a szállásunk közelében lévő „mini vidámparkot” is kipróbálta. Ebéd után a szülők öröme- énekróbat tartott a lelkészasszony a gyerekeknek, melyen a másnapi balatonszárszói Istentiszteleten való szolgálatra készültek. A Balaton nagy hullámai miatt a tervezett sétahajózás elmaradt, de rengeteget játszottak a gyerekek a hozott, illetve a szállás játékszobájában lévő játékokkal is.

A vacsora után fakultatív program gyanánt volt, aki egy romantikus vígjátékot nézett a közösségi teremben,

„viber”en. Fantasztikus volt hallgatni őket és több szülő csatlakozott is a gyermekkorushoz az egyen pólónkban. Jó volt látni végig „Timi néni” mosolyát, hogy ő is élvezi a munkáját és áterjedt ez a gyerekekre is. Mondta is a szolgálat végén a gyerekeknek, hogy nagyon szereti őket. Ez látszik is, mindig is éreztük, a Fénysugár Kórus mindig „egy szívként dobog” és ez viszi előre őket, ez ad lendületet nekik, ezért sikeresek. Soli Deo Gloria!

Mi (Petrovszkiék) nagyon vártuk már ezt a hétvégét hetekkel előtte is. Balázs fiunk számolta a napokat, hogy mikor indulunk. Nem csalódtunk benne, lelkileg töltődünk, fizikailag kikapcsolódtunk, jó volt, hogy belefért sok családi és közösségi program is. Mindenképp készülünk jövőre is, ha Isten is úgy akarja és élünk.

Petrovszkiné Utry Anna Teodóra

SZÉGYENKÖVEK

Dad község református templomának bejáratánál jobbról és balról egy-egy kőpad volt található. (Méreteik: 15x30x60 cm, anyaga andezit.) Ezek voltak a szégyenkövek, amelyek az eklézsia tagjainak megregulázását szolgálták.

A szégyenpad, legáltalánosabb vélekedés szerint, a lopókat, csalókat, megesezt fehérnépeket, paráználkodó asszonyokat ültették rá istentisztelet előtt és azoknak túrniük kellett a gyülekezeti

tagok elhangzó megjegyzéseit.

Magyarországon a református egyház, 1563-ban vezette be a megszegényítő eklézsiakövetés büntetést, - ennek kiegészítő eszköze volt a szégyenkőre való állítás, amely időleges kiközösítést jelentett a gyülekezetből. Általában 3 vasárnap kellett odaállni vagy ülni a vétkesnek, hátat fordítva, fehér vagy fekete lepellel letakarva.

Dad községben szégyenkőből kettő volt. (Egyik a férfiaknak, a másik a

nőknek) Eredetileg a falu közepén lévő templom (a mostani katolikus templom) előtt volt a helyük.

Dad a középkorban „templomos hely”, tíz község imádkozó helye volt. A török időkben elnéptelenedett, majd az 1643. évben, Csáky László gróf telepített vasmegeyi reformátusokat, akik az elhagyott római katolikus templomot hozták rendbe és vették igénybe.

A szégyenkövekről először a református anyakönyvben 1714. február 14-i bejegyzés alapján olvashatunk, amikor paráznaságért kellett kettő főnek a köre állnia. Ugyanebben az évben apa és fia állt a szégyenkövön, mivel „levágtak egy ökröt”. Káromkodásért 1728-as évben, paráznaságért 1738-ban szolgáltak a kövek.

Gróf Eszterházy József országbíró, a dadi uradalom ura 1747. november 7-n kelt oklevelében a templomot újra a katolikus gyülekezet birtokába juttatta. Ugyanakkor, a reformátusok részére egy új templom építéséhez szükséges telket és a munkálatokhoz kellő építőanyagot rendelt. Az építkezést szigorú feltételekhez kötötte: csak 30 méterre az utcafronttól beljebb kezdhették a munkálatokat és az újonnan épült templom nem lehetett nagyobb a réginél.

Az 1748-as templomépületet kőből emelték és faszindellyel fedték, hossza 9 kőműves öl (17.01m), szélessége 4 kőműves öl (7.56m) volt. Tulajdonképpen csak egy kicsi gyülekezeti terem volt, torony és harangok nélkül. A templomot több alkalommal bővítették. Ide hozták át a szégyenköveket is.

A szégyenkövek, mint a múlt idők emlékei a templom előtt, az egyházközség egykorú, szigorú erkölcsi felfogásáról tanúskodnak. A nősülésnél a leendő menyasszony leinformálásakor lényeges adat volt, hogy állt-e a szégyenpadon, ő valamint anyja vagy nagyanyja. A dadi lányok kapások voltak a környékbeli legények előtt.

A két kőpad –egyikét- a Dunántúli Református Egyházkerület Egyháztörténeti és Egyházművészeti Múzeumába, Pápára szállították. Itt került végleges helyére, a TÍZ PARANCSOLAT mellé.

Szücs János

AZ ÖRÖK KARÁCSONY HÁZÁBAN

Nekem megadatott,
Most már ott is jártam.
Hol az év minden napján,
Folyton karácsony van.

Jászolban a barmok melegében,
Krisztus megszületett.
Testet öltött akkor,
Az isteni szeretet.

Távolban a kéklő hegyek,
Tündöklő hósapkát viselnek.
Súlyos lusta fellegek,
Hátukra omolva, lomhán megpihennek.

Vágyakozunk feljutni rá,
Roppant bércek köszikla ormára.
Ahol elénk tárul,
A végtelennek tűnő, mesés panoráma.

Megszülettünk mint Isten ajándéka,
Akár a betlehemi kisdéd.
Ingyen kegyelemből bírjuk,
A határtalan értelmet itt lent.

Idő haladtával e sarjadó élet,
Lassan kivirágzik.
Kicsiny gyermek ifjúvá vált,
Ki a hegycsúcsokra vágyik.

De a komor magaslatokon túl,
Hová csak ritkán jutnak el a fények.
Ahol homály uralkodik s árnyék,
Ott is isten gyermekei élnek.

A napkorong fáradtan kúszik fel,

Hogy messze üsse hegygerincnek árnyát.
Áldott fény ragyogja be a néma völgyet,
Vidámság madara bontogatja szárnyát.

Ahogy kalitkába zárt,
Égő tollú gerle.
Csapkodva, verdesve repked körbe-körbe,
A rácsok közt háborgó elme.

Messziás született akkor a szent napon,
Ezt mondja el nekünk a régi történet.
Szeretetből mit elhozott magával,
Szédítő erejű levegő örvény lett.

Mely nem tűr a földön béklyót,
Rácsokon lakatot.
Nem hagyja rabságban, hűtlenül magára,
Tiszta forrásból feltörő, nemes gondolatot.

Mit az Isten adott,
Örök e szeretet.
Áldottak annak a háznak lakói,
Nekik minden napon karácsony lehetett.

Szabó Sándor Ete. 2015 január 06.

Sok szeretettel ajánlom a kömlődi Kerényi Béla református otthon lakóinak és dolgozóinak.